

עת"א 46456/08/23 - מחמוד יאסין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 46456-08-23 יאסין נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני כבוד השופטת מיכל שרביט

העותר מחמוד יאסין

על-ידי ב"כ עו"ד ג'גיני עבד

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד אילה גלברד-יעקב, עו"ד פועה בן-טוב,

עו"ד בני ליבסקינד

פסק דין

1. לפני עתירת אסיר על החלטה מיום 18.7.23 שהורתה על הפסקת ביצוע מאסרו של העותר בדרך של עבודות שירות כך שהמשך ריצוי עונשו יהיה במאסר מאחורי סורג ובריח.

2. עונש מאסר בן 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות הושת על העותר ביום 19.6.22, ומועד הריצוי נדחה לפי בקשתו ליום 29.10.22 (פ"ל (תעבורה י-ם) 7824-02-22, נספח א' לתגובה לעתירה). מחודש נובמבר 2022 טרם סיים העותר לרצות את עבודות השירות והתייצב בסך הכל ל-38 ימי עבודה ונעדר ללא אישור מ-119 ימים. זאת, גם לאחר שנעשו מספר שינויי שיבוץ ונערכו לעותר שלוש שיחות בירור שלאחריהן קיבל הזדמנויות נוספות לביצוע עבודות השירות. בשיחת הבירור האחרונה מיום 4.6.23 ניתנה כאמור לעותר הזדמנות נוספת, תוך שינוי מקום העסקתו, ועל מנת להבטיח התייצבותו באותו המועד הוא זומן לשימוע ליום 28.6.23 וזאת אישר בחתימתו (נספח ב' לתגובה לעתירה). מגיליון הרישום של העותר, המכונה "גיליון רנטגן" (צורף להודעה מיום 20.9.23) עולה כי גם לאחר שיחת הבירור האחרונה המשיך העותר בהיעדרויותיו. כך בחודש יוני 2023 עבד העותר 7 ימים מתוך 19. על כן ביום 18.6.23 נערכה עמו שיחה טלפונית שבה "הזהרתי אותו לעניין העדרויותיו שאם ימשיך להיעדר יגיע לשימוע בתאריך 28.6.2023".

ביום 28.6.23 נערך לעותר שימוע, שאליו הוא לא התייצב. בגיליון השימוע צוין כי "נעשו ניסיונות רבים לסייע לעובד השירות על מנת שירצה את עונשו, אולם עובד השירות אינו נשמע ומציית לכללים ונהלים של עבודות שירות ועושה ככול העולה על רוחו, מרבה להיעדר ולעשות בעיות משמעת, עובד השירות טרם הפנים וניצל את מספר ההזדמנויות הרבות אשר קיבל. עובד השירות מתקשה מאד להתמיד ולנהוג עפ"י הכללים והנהלים. לעו"ש: יתרת ימי עבודה נטו 34 יום. לאור האמור לעיל והשתלשלות הדברים וחוסר ניצול הזדמנויות לסיים את יתרת הימים, לא נראה כי עובד שינה את דפוס התנהגותו או ישנה בעתיד. אין מנוס אלא על המלצה על הפסקה מנהלית" (נספח ג' לתגובה לעתירה). בהמשך לכך, וגם לאחר שביום 3.7.23 תועד כי העותר מרבה להיעדר ללא אישור ולא עונה לנייד, המליץ הממונה ביום 11.7.23 על הפסקת עבודות השירות של העותר על יסוד הפרת עילות המנויות בסעיף 51ט(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ולאחר שבחינת כלל החומרים בעניינו העלו כי הליך ההפסקה המנהלית תקין (נספח ד' לתגובה לעתירה). על רקע כל זאת ביום 18.7.23 התקבלה על-ידי ראש אגף האסיר ההחלטה מושא העתירה שלפני על הפסקה מנהלית של עבודות השירות בעניינו של העותר, "נוכח העולה מגיליון השימוע, המלצת הממונה והצורפות"

(נספח ה' לתגובה).

3. בין יתר הטענות שהעלה ב"כ העותר נטען כי העותר כלל לא ידע על מועד השימוע. בהקשר זה טען ב"כ העותר לחוסר תום לב בהחתמת העותר על טופס הזמנה להליך שימוע במועד עריכת שיחת הברור עמו, שבסופה ניתנה לו הזדמנות להמשיך בביצוע עבודות השירות. לטענתו "אדם שמוזמן לשיחת ברור שומעים אותו, מקבלים את הטענות שלו, מחזירים אותו לעבודות. למה שהוא יוזמן לשימוע? מה הוא עשה לא נכון שהוא הוזמן לשימוע? הוא לא עשה שום דבר לא טוב על מנת להגיע לשימוע. המפקח הסביר לו שהיום 28.6.23 הוא סתם ואתה לא צריך לבוא כי זה יום חג הקורבן שלך ואם יהיה צורך הם יעדכנו אותך 4-5 ימים אחרי ה-28.6.23. בזמן שיחת הברור הכול היה טוב ויפה והעותר אומר שלא הסבירו לו על שימוע" (עמ' 3 לפרוטוקול הדיון מיום 6.9.23 ש' 18-23). בהמשך לכך טען כי התשתית העובדתית המפורטת בגיליון השימוע אינה תואמת את המציאות, כאשר העותר עבד יותר ימים מן הרשום, וחלק גדול מן ההיעדרויות שלו היה בתיאום עם המפקח לאור מסמכים שהציג לפניו, והעותר יכול להוכיח זאת ככל שתינתן לו הזדמנות לשימוע.

4. אכן, כפי שציינה המשיבה, במועד שיחת הברור מיום 4.6.23 העותר חתם על ההזמנה לשימוע בחתימת ידו. כמו כן לאחר שיחה זו, וכעולה מגיליון הרנטגן, הוא המשיך להיעדר מעבודות השירות כך שלפי התיעוד בכתובים קמה הצדקה לקיום השימוע במועד שנקבע ליום 28.6.23. בגין המשך היעדרויותיו אף נערכה עם העותר שיחת אזהרה בטלפון ביום 18.6.23. אלא שלפי הרישום בגיליון הרנטגן בשיחה זו הוזרה העותר "שם ימשיך להיעדר יגיע לשימוע בתאריך 28.6.2023". ניסוח זה מותיר ספק האם הובהר לעותר באופן ברור כי עליו להתייבב למועד השימוע כך או אחרת, או שמא ההתייבבות לשימוע הותנתה בכך שגם לאחר השיחה ימשיך להיעדר מעבודתו. לא נעלם מעיני הרישום שנערך לאחר מכן ביום 3.7.23 שלפיו העותר "מרבה להיעדר ללא אישור", אולם, נותרה אי בהירות בשאלת התייבבותו של העותר לעבודה בפרק הזמן שחלף משיחת הטלפון ביום 18.6.23 ועד למועד השימוע ביום 28.6.23. במצב דברים זה נותר ספק בלבי אם ההזמנה לשימוע ביום 28.6.23 הובאה באופן ברור ומוחלט לפני העותר, באופן שאי התייבבותו לשימוע מלמדת על בחירה מושכלת מצדו וויתור על זכותו להשמיע טענותיו, כטענת המשיבה.

לפיכך, ובשים לב לטענות העותר כי נפלה שגגה במסד העובדתי שביסוד ההמלצה בגיליון השימוע, וכי יש בידו מסמכים להוכיח זאת, אני מוצאת - ולו לפני משורת הדין - לאפשר לעותר לשטוח טענותיו באמצעות בא-כוחו במסגרת שימוע שייערך. במובן זה מתקבלת העתירה.

המשיבה תודיע אם כן על המועד שנקבע לשימוע לבא-כוח העותר, שידאג להתייבבותו של העותר.

המזכירות תמציא לצדדים.

ניתן היום, י"ב תשרי תשפ"ד, 27 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.

